

Megint kurucok leszünk

2019 április 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Fricz Tamás kiosztotta a sógorokat!

Nagyon hasonló fogalomkészlettel, jelz?kkel kritizálta és támadta az Európai Unió a 2000 elején megalakult osztrák Schüssel-kormányt, mint 2019-ben az Európai Néppárt vezetése a Fideszt, illetve az unió bürokráciája az Orbán-kormányt. Akkor is és most is arra hivatkoznak az aggódók, hogy veszélybe került a demokrácia és a jogállamiság, az autokrácia jelei mutatkoznak, illetve feler?södött a rasszizmus, az idegengy?lölet és az

antiszemitizmus. A különbség igazából annyi, hogy a Schüssel-kormányt a neonácizmus felbukkanásával is vádolták, míg a Fidesszel és az Orbán-kormányral szemben új kritikai elem a migránsok elleni embertelen eljárás, egyáltalán a bevándorlásellenesség és a „szolidaritás” (mivel is?) hiánya.

Mit mutat mindez?

Azt, hogy az unió vezetését, bürokráciáját immáron húsz éve ugyanaz az ultraliberális fősodor irányítja, amelyik alapján véve föderalista, a birodalmi jelleg? Európai Egyesült Államok létrejöttének s tágabban a nemzetek feletti globális társadalomnak az elkötelezett híve.

Ugyanis az uniós liberális fősodornak valójában két dolog számít igazán: a nemzetek feletti föderalizmus iránti elkötelezettség és a multikulturális, a hagyományos többségi kultúrát megszüntet?, kevert fajú Európa létrejötte (és ez utóbbi kapcsán fontos a bevándorlás támogatása). Minden más kritika egy párttal, egy kormánnyal, egy országgal szemben csak járulékos elem, amelyekre mint uniós alapértékekre lehet hivatkozni, mint a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok védelme, a korrupció elleni harc, a hatalmi ágak elosztása, az igazságszolgáltatás függetlensége, a rasszizmus, a szélsőjobboldaliság vagy a neonácizmus elleni fellépés. Ez utóbbiak gumifogalmak, de jól hangzanak, ha egy országot kritizálni kell.

A támadás igazi oka tehát 2000-ben és 2019-ben ugyanaz. Miután a Wolfgang Schüssel vezette Osztrák Néppárt úgy döntött, hogy koalícióra lép és kormányt alakít a Jörg Haider vezette Osztrák Szabadságpárttal, az uniós bürokrácia azonnal bepánikolt, hiszen Haider már évek óta hangoztatta az osztrák nemzeti hagyományok és az osztrák nemzeti szuverenitás elsődlegességét, amelyet kormányra lépve is képviselni akart a pártjával együtt. Ezzel fennállt a veszélye annak, hogy az eladdig kezesbáránynak tekinthető Ausztria új utakra lép, amelyek szembemehetnek a liberális elképzelésekkel.

Természetesen kapóra jött az uniós vezetésnek az is, hogy a fenegyereknek számító, egyébként karizmatikus és nagyon népszerű Haider tett néhány olyan – valóban nem túl szerencsés – nyilatkozatot, amelyben a hitleri kormányzás egyes elemeire (például munkahelyteremtés) pozitív véleményt formált. Ezzel kapcsolatban rögtön a náciveszélyre is hivatkozhattak, amikor az osztrák kormánnyal, illetve Ausztriával szembeni szankciókat vezettek be 2000 első felében.

Holott azért a náci múlttal kapcsolatban, ha éppen az érdeke úgy diktálja, az unió nagyon is elnéző tudott lenni. Gondoljunk csak Kurt Waldheimre, aki 1972 és 1982 között az ENSZ főtitkára volt, majd 1986 és 1992 között a köztársasági elnöki pozíciót töltötte be Ausztriában. Róla elég hamar kiderült náci múltja – részt vett a náci diákszövetségben, majd az SS-ben is szolgált –, ám mivel politikai tevékenysége során soha nem ment szembe a liberálisok és globalisták elképzeléseivel, soha nem kritizálta az uniós föderalista és birodalmi elképzeléseket, a múltja felett könnyedén szemet hunyt az európai és a globális elit. Ennyit jelent a náci múlt, ha éppen illeszkedik az európai fősodorhoz. Jörg Haiderrel éppen az volt a baja a brüsszeli bürokráciának 2000-ben, hogy nem lépett rá a waldheimi útra, hiszen kitartott szuverenista és mélyen patrióta értékrendje mellett. Ezért ? lett a „rossz náci” Brüsszel számára.

Ebből következően az unió már a kormány megalakulása előtt (!) szankciókat hozott Ausztria ellen, diplomáciai bojkott alá vették az országot, megszüntették a bilaterális kapcsolatokat, nagyköveteiket nem fogadták hivatalosan, és ami a legdöbbenetesebb: osztrák turisztikai és kulturális eseményeket bojkottáltak, valamint iskolai csereprogramokat fagyasztottak be. Az Ausztria elleni neoliberális-globalista fellépés szinte hisztérikussá vált Európában; a magyar balliberális oldal természetesen már akkor is eminens tanulóként zárkózott fel a bojkotthoz, élén az MSZP-vel és az SZDSZ-szel. Gyorsan hozzá kell tenni: Orbán Viktor és kormánya következetesen kiállt a Schüssel-kormány mellett, és nem volt hajlandó beállni az európai aggódók – sőt hisztériázók – manipulált kórusába.

Más kérdés, hogy Schüssel hogyan kezelte a konfliktust. Először kijelentette, hogy „Ausztria nem lábtörő”, hanem stabil demokrácia”, de Jörg Haider mégsem vette be a kormányába, az Osztrák Szabadságpárt vezetője sem alkancellár, sem miniszter nem lehetett, sőt, Haider 2000 februárjában váratlanul lemondott pártelnöki pozíciójáról is.

Másfelől Schüssel hozott néhány intézkedést is a kedélyek lecsillapítására – főként a náci bűnök kárpótlása és a zsidó vagyon visszaszolgáltatása ügyében –, s általában is mérsékelt külpolitikát vitt ebben az időszakban. 2000 nyarán azután létrejött a háromtagú „bölcsek tanácsa” a demokrácia állapotának vizsgálatára, s a bölcsek beköltöztek a bécsi Hotel Imperialba, itt folytattak tárgyalásokat, s ezek alapján eldöntötték, hogy Ausztria

valójában immáron újra „rendben van”. 2000 szeptemberében fel is oldották a szankciókat a Haidert háttérbe toló s ezáltal a liberális fűsodornak ismét szalonképessé tett Schüssel-kormányral szemben.

Persze aligha e három ember döntötte el a kormány sorsát, hanem azok az elitek, amelyek úgy látták: a Schüssel-kormány mégis kezelhetű, hajlik a kompromisszumra, s megteszi a szükséges lépéseket.

2019-ben a Fidesszel és az Orbán-kormányral nehezebb dolga lesz a föderalista és globalista fűsodor tagjainak. Ugyanis Orbán és a Fidesz semmiféle „Haidert” nem tud és nem akar kidobni a fedélzetről, ellenkezűleg! A kormányfű és pártelnök világosan kijelentette, hogy nem engedünk alapvetű értékrendűnkben: a nemzeti szuverenitásunkból, a nemzetekre épűlű erűs Európából, a migrációellenességből, a patriotizmusunkból és a keresztény kultúrából. Vagyis éppen azt nem fogadjuk el, ami az uniós bürokráciának és sajnos ma már a néppárt meghatározó részének is a legfontosabb: a föderalizmust és a multikulturalizmust.

Sajnos Manfred Weber, a néppárt csűcsjelöltje is egyértelműen beállt a liberális fűsodorba, amikor a napokban kijelentette a német közszolgálati tévében, hogy ha a Fidesz szavazataival nyerné meg a választásokat, akkor nem kérne a bizottsági elnöki pozícióból. Ez vérlázítű sűrtés; innentűl nekűnk nincs Schüssel-féle kompromisszumos utunk a néppártban. Szóval már megint mi leszűnk a birodalommal szemben. Nem baj, ez az, ami jól áll nekűnk, s ez megű nekűnk igazán. Vállaljuk hát bátran!

Fricz Tamás

A szerű politológus

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következű címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segítű a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

